

Г. Л. Демочко

Кулябко Олексій Олександрович

КУЛЯБКО Олексій Олександрович (15(27). 03. 1866, м. Омськ, Росія – 06. 08. 1930, Москва) – фізіолог. Походив з козац. роду з Полтавщини. Доктор медицини (1897). Закін. С.-Петербур. (1888, ступ. канд. природн. н.) та Томський (Росія, 1893) університети. Від 1890 працював в останньому (з перервою): від 1903 – екстраординар., 1904–24 – ординар. професор кафедри фізіології, водночас 1912–13 очолював Зоол. музей при Університеті; 1895–98 – у С.-Петербур. АН (його наук. праці відзнач. золотою рецензент. медаллю Академії); 1898–1903 – приват-доцент кафедри фізіології С.-Петербур. університету; 1919 – зав. Сибір. вищих жін. курсів; від 1924 – професор кафедри фізіології Моск. клін. інституту; за сумісн. від 1925 – консультант Всесоюз. н.-д. хім.-фармацевт. інституту. Член-кореспондент Наук. т-в фізіологів Німеччини, Франції, Угорщини та ін. Вивчав дію токсич. речовин на організм людини, фізіологію ЦНС. Знач. популярності набув дослід К. з оживлення серця померлої дитини через понад 20 год. після його зупинки.

Основні праці

К вопросу о желчных капиллярах. С.-Петербург, 1897; Новые опыты оживления сердца. Оживление человеческого сердца // Рус. врач. 1902. № 1; Влияние алкоголя, хлороформа, никотинов и некоторых других ядов на сердце // Журн. мед. химии и органотерапии. 1903. № 27–28; Возможна ли жизнь головы, отрезанной от туловища // Искры науки. 1928. № 6.

Рекомендована література

1. А. А. Кулябко. [Некролог] // Мед.-биол. журн. 1930. № 6.

Покликання на статтю:

Кулябко Олексій Олександрович / Г. Л. Демочко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-51557>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).